

Pirtin Viesti

N:o 1 - 7.6.1984

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton julkaisu

Raamatun kirjojen uudet suomennokset, uusi muoto — uudet ulottuvuudet

Ne, jotka ovat joskus käyneet Israelissa, ovat kokeneet miten Raamatun sana saa uusia ulottuvuuksia, kun nähdään niitä maisemia, joihin pyhä kirjan tapahtumat liittyvät. Jotain samantapaista kokee ehkä tutustuessaan parhaallaan työn alla olevan uuden raamatunkäännöstyön tuloksiin.

Tässä työssä on tarkoituksena on etsiä alkukielten, heprean ja kreikan, ilmauksille sellaisia vastineita, jotka ovat tuttuja nykysoomea kuulemaan ja lukemaan tottuneelle. Aina ei ole kyse uusista sanoista vaan uudesta sanomisesta tavasta. Raamatun tekstiä on totuttu pitämään ensin juhlavana, kaikkea ei ole välttämättä aina edes ymmärretty. Kun kieltä sitten on yksinkertaistettu, tehty ehkä hiukan arkisemmaksi, lukija saattaa saada ahaa-elämyksiä: ai tätäkö Raamatusta tarkoittetiinkin. Tietyt voi tuntuu myös toisenlaiselta: jokin vanha, tuttu, rakkaaksi käynyt sananmuoto on hävinnyt.

Uuden käännöksen tultua valmiiksi ei tietyt mikään esitä käyttämästä edelleen vanhaa. Mutta joka tapauksessa maksaa vaivan tutustua uuteen käännökseen. Kyllä se elävöittää, tuo sanan jotenkin lähemmäksi. Niin olen ainakin itse kokenut. On kuin uusi sananmuoto ei sallisi lukijan jäädä sivusta seuraamaan ja nostamaan hattua, kun ei oikein ymmärrä tai tunne, että sana koskettaisi.

Uutta käännöstä julkaistaan kaikkien tutustuttavaksi ja maisteltavaksi, toivotaan palautetta. Aivan viimeksi ilmestyneitä osia on Danielin kirja. Hiljakkoin tuli painosta kirja-kauppoihin uusi käännös Matteuksen ja Markuksen evankeliumia ja Isä meidän rukous. Itselleni alkoi aivan erityisellä tavalla elää yksi Markuksen 8. luvun kohta. Siinä Jeesus nauttii opetuslapsia ymmärtämättömyydestä.

Opetuslapset olivat unohtaneet varata leipää mukaansa. Heillä oli veneessä yksi ainoa leipä. Jeesus puhui heille vakavasti: "Olkaa varuillanne. Varokaa fariseusten ja Herodeksen hapatetta." Mutta he vain puhelivat keskenään siitä, ettei heillä ollut leipää. Jeesus huomasi sen ja sanoi: "Miksi te puhutte siitä, ettei teillä ole leipää? Ettekö vieläkin ymmärrä, ettekö käsität? Onko teidän sydämenne paatunut? Onhan teillä silmät, ettekö te näe? Onhan teillä korvat, ettekö kuule? Ja ettekö muista: kun jaon ne viisi leipää viidelleuhannelle ihmiselle, kuinka monta täytti korillista te

keräsitte palasia? "Kaksitoista", he vastasivat. "Entä kun jaoin ne seitsemän leipää neljälleuhannelle? Kuinka monta koria te silloin keräsitte täyteen palasia? "He vastasivat: "Seitsemän". Jeesus sanoi heille: "Ettekö te vieläkin käsität?"

Tämän kappaleen luettuani kyselin, miten monta kertaa eräänlaista, "voi, voi, kun ei ole leipää" -elämää, vaikka jokin paljon enemmän olisi kättemme ulottuvilla. Olemme kuin opetuslapset Jeesuksen kanssa samassa veneessä Genesaretilta. Mitä he tekivät? Heidän katseensa oli kiintynyt siihen yhteen ainoaan leipään, joka oli tullut mukaan. Heidän ajatuksensa kiersivät leipää, heidän keskustelunsa pyöri sen ympärillä.

Luultavaa on, etteivät Jeesuksen opetuslapset olisi kuolleet nälkään, vaikka ruoka tuona päivänä olisi jäänytkin vähin. Ja aivan varmaa on, että tämän päivän suomalainen pärjäisi — ja paljon paremmin — huomattavasti vähemmällä syömisellä.

Kun sanoin että elämme "voi, voi, kun ei ole leipää" -elämää, ajattelin kuitenkin leivällä enemmän kuin pelkkää syömistä. Lutherhan on mainiossa Isä meidän -rukouksen selityksessään — siinä, jonka kaikki vanhemmat ikäpolven edustajat pystyisivät kesken uniensäkin herättyinä ulkoa toistamaan, mutta joka nykyisin mahtaa jäädä rippikoulusakin lukematta, ainakaan sitä ei vaadita ulkoa — määrit-

lyt jokapäiväisen leivän paljon laajemmin. Hän on sisällyttänyt siihen elämälle välttämättömän syöminen ja juomisen ohella paljon muuta, sellaista mikä tekee elämisen pelkkää hengissä pysymistä mielekkäämpää. Ruuan ohella hän luettelee: vaatteet, kengät, koti, kunta (nykysoomen sanakirjan mukaan kotia, asumusta, pesää, eläinten rehuakin tarkoitettava sana) pelto, karja, raha, tavara, hurskas puoliso, hurskaat lapset, hurskaat palvelijat, hurskas ja uskollinen esivalta, hyvä hallitus, hyvät ilmat, rauha, terveys, hyvät tavat, hyvä maine, hyvät ystävät, uskolliset naapurit ja muu sen kaltainen. Oivallinen luettelo jokapäiväisen elämän hyvistä asioista. Ja tarpeellista, välttämättömistäkin. Ne ovat Jumalan lahjoja Lutherin ja Raamatun mukaan.

Miksi Jeesus siis sitä nuhtelee, että opetuslapset huolehtivat asiallisista.

Mutta kysytäänä nyt, miten paljon aikaa, huolta ja valvaa, yhteistä puhetta ja puuhaa meillä itseltämme kuuluu näihin Lutherin mainitsemiin leipäasioihin: vaatteisiin, rahaan, puolisoon tai sen puuttumiseen, ilmoihiin, terveyteen ja sairauteen, ystäviin, naapureihin tai niihin ihmisiin, joista emme sano pitävämmme. Huolehdimme, hätäilemme, juoksemme kieli vyön alla, stressaannumme. Valitsemme, kun ei ole tätä ainakaan tarpeeksi tahi kun puuttuu tuota.

Ja nyt Jeesus kysyy: "Mik-

si te puhutte siitä, ettei teillä ole leipää? Ettekö vieläkin ymmärrä, ettekö käsität? Onko teidän sydämenne paatunut?" Saman asian voisi kysyä myös: Oletteko unohtaneet, että olette Jeesuksen kanssa samassa veneessä? Siitä Jeesus itse asiassa opetuslapsiaan muistutti, kun nämä ongelmoivat, riittäiskö yksi leipä tusinan vertaiselle väkimäärälle. Jeesus palautti mieliin vastikään tekemänsä ihmeteot: viisituhatta oli saanut kyllikseen syödä viidestä ja neljä tuhatta seitsemästä leivästä. Niiden valossa tuntui tosi naurettavalta olla huolissaan. Miten paljoksi yksi ainoa leipä Jeesuksen käsissä muuttuisikaan: Keskellä meidän huoliamme, epäilyjämme, Jeesus kysyy: "ettekö näe, ettekö kuule, ettekö muista?"

Ettekö näe, miten suurita tekoja Jumala ympärillänne koko ajan tekee, miten hän johdattaa, miten hän huolehtii ja hoitaa niitä, jotka häneen luottavat? Ettekö näe Jumalan suuruutta luonnossakin ja hänen rakkauttaan sen kauneudessa?

Ettekö kuule, miten halki vuosisatojen Jumalan turvautuneet ihmiset todistavat hänen suurista teoistaan?

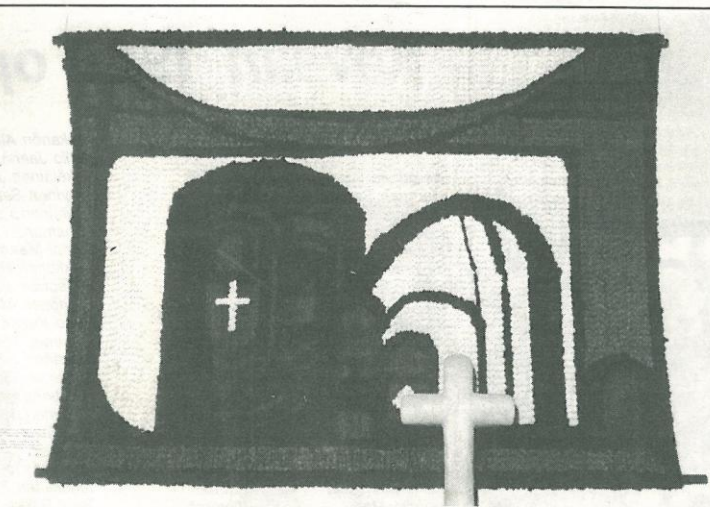
Ettekö muista, miten Jumala on juuri teistä itsestänne huolehtinut? Miten hän auttoi, miten kuuli rukouksen, miten lohdutti, vaikkei vastannut rukoukseen toivotulla tavalla, miten hän lähetti lähelle ihmisen, jonka välityksellä antoi rohkaisua, tukea, innostusta.

Uskon, että meitä on monta, jotka Jumalan johdatusta koettuaan jossakin ehkä sinänsä pienessä ja arkipäiväisessä asiassa, ovat päättäneet, että tämän muistaen eivät enää koskaa epäille. Ja sitten kuitenkin taas... Siksi on hyvä, että Jeesus kysyy: "ettekö muista?" Jeesusta meidän pitäisi muistaa eikä miedän omien ongelmien keuhassa, hänen apuaan, hänen mahdollisuuksiaan, hänen huolenpitoaan, hänen rakkauttaan. Maija Paavilainen on tätä asiaa osuvasti kuvannut kotimaan piirroksessa rikinäisestä ruukusta. Hän on tekstittänyt kuvansa: "puhumme saviastioista ja omasta rikinäisyydestämme, kun piti puhua meille annettusta aarteesta".

Jeesuksessa meillä on aarre, samassa veneessä, käden ulottuvilla. Hän hoitaa meitä joka päivä, huolehtii laajennettua jokapäiväisestä leivästä. Mutta sittenkään suurin asia ei ole siinä, että ulkonainen elämä järjestyy hyvin, että on naapurisopua, että on hyviä ystäviä, että on terveyttä. Kaikkein suurinta ja tärkeintä tässä kerran eletävässä elämässä on lopulta se, että saamme Jeesuksesta vertauskuvan ihmisselän perimmäisiin kysymyksiin. Silloin, kun ei ole kyse leivästä, ei tultavista, ei menestyksestä eikä vaikutusvallasta vaan Lutherin olemista syvästi koskettaneesta kysymyksestä: Miten löydän armollisen Jumalan? Jeesus päästää meidät tuskaisesta etsimisestä sanoessaan yksinkertaisesti: sitä joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos. Jeesuksessa meillä on oikeus lähestyä kaikkivaltia Jumalaa rakastavana Isänä. Siksi hän voi meille tänäänkin vakuuttaa: ole turvallaisella mielellä, sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.

Niin saa elää iloisin ja vapain sydämin tätä elämää. Jotenkin kaikkein riemullisimmalta on minusta tuntunut se, että sen jälkeen, kun/niin kuin luonnollista on kaikki ulkonaiset hyvät asiat menettävät merkityksensä, kun ihminen on riisuttu nuoruudestaan, terveydestään, elämänsä voimakkaasta kohinasta, silloin kun viimeisellä veräjällä on kyse aivan oleellisemmasta, niin silloinkin Jeesus on samassa veneessä, sanoo rauhallisesti: "olkaa turvallaisella mielellä, älkää pelätkö. Minä olen ylönousemus ja elämä; joka usko minuun se elää vaikka olisi kuollut. Eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole".

Kyllikki Tiensuu

Kudonnanopettajamme Laimi Rouhaisen töitä on esillä kevätkaudella opistomme tiloissa. Kuvamme työn nimi on "Sillä suuri on Sinun armosi ja ulottuu ylitse taivasten ja Sinun totuutesi hamaan pilviin". Osa töistä on nähtävillä myös kesäaikaan.

Siionin kannel — laulukirja kaikkiin tilanteisiin

Toveriilitolainen ja nykyinen opiston johtokunnan jäsen Siiri-Elma Tolvanen, kertoi toveripäivillä kevään opiskelijoille Siionin kanteleesta.

Toveriiliton lahjana muistoksi opistoajaltanne te opiskelijat olette saaneet Siionin Kannel -nimisen laulukirjan. Monille teille se voi olla melko tuntematon kirja. Toveriilitolaisena haluan kehua ja esitellä sitä teille. Itse olen laulanut Siionin Kannelta pikku työssä lähtien, jo äidin polvelta, isän säestäessä virsikkanteleella. Minä olen saanut laulustani itselleni lohdutusta ja rohkaista.

Kanteleessa on monenlaisiin elämäntilanteisiin sopivia lauluja. Meitä kiireisiä ihmisiä pysähdyttä laulu 209: "Oi ihminen, minne sun kulkusi vie, sun matkasi määri, sun juoksuksi tie? Mit etsit sä saamatta rauhaa? Missä on sydänaarteesi, seisahta et. Sä riennät vain riemuun tai valvaan. Sinä onnesi hukkaat tai saavut sin. Saat kuoleman tai saat elon taivaan."

Kun meillä on huolia, saamme laulaa (465): "Joka aamu on armo uus, miks siis huolta saamme. Vajot vaihtuu ja puutteisuus, kiittäin veisaelkaamme."

Murheitten tullessa laulamme (401): "Ei paina mun murheeni täällä, kun Jeesus on ystäväni. Hän kanssani on joka säällä, myös päivä kun synkkenevi jne.":

Maailmassa on sotaa ja levottomuutta. Kanteleessa todetaan (412): "Ei maailmasta löydy rauhaa, mä kaipaamaan pois, kun myrskyt pauhaa."

Maailman tilanne aiheuttaa ihmisille pelkoja. Laulu 405 rohkaisee: "Pois pelko pois, et eksy sieluni, kun Herra johdattaa. Jos korven kautta käykin matkasi, Hän aina virvoittaa. Siis kuule Herran kansa: Ei syytä pelkohon."

Olessamme aivan kyllästyneitä sota-uutisiin laulu 414 muistuttaa: "Taistelulla täällä ei tarvitse aina, taistelu kerran kun loppuu on. Maailman meiskeistä sielun riantää Jeesuksen haavojen valkamahan."

Jos joku uskovaan ehdistusten keskellä jaksaa säilyttää valoisat ja iloiset kasvonsa sekä mielensä, niin voima selviää laulusta 448: "Sä kuljet seurassa Jee-

suksen, sen kertoo katsehes riemuen. Se kertoo laulu, mi helkkyen soi, vaikk' murhe kynelet silmiisi toi."

Laulu 452 toteaa: "Monet laulut niin kauniisti soivat, sydäntunteita tulkiten. Sano, milloin sun laulusi soivat, veren kiitosta Jeesuksen."

Samalla tämä laulu rohkaisee: "Älä arkaile laulaa sä nuori, Isän armosta riemuiten, se vain tuo rintaasi rauhan sekä työntävi tuskat sen."

Lisäksi se kehottaa: "Älä laulusi aamulla varhain, yhä iitahan jatkaen, siten työsi ei raskaalta tunn, elä armosta riemuiten."

Nuoria aivan joukkona kehottaa laulamaan laulu 442: "Sä nuorten parvi, mielin riemuisin ja kevättoivein, rinnoin rohkehin nyt laulamaan käy virttä Karitsan. Hän yksinään on saava kunnian. Oi, Herra, suothan ettei meitä saa nyt saaliiksensa saartaa synnin maa."

Uskostaan huolimatta monet, varsinkin nuoret ovat arkoja todistamaan Jeesuksesta. Siksi laulu 322 kysyykin: "Rohkenetko, minä maksoi, aina Herraas tunnustaa, vaikka maailma sua pilkkaa, vastustaa ja vainoaa?" ja huomauttaa: "Jos et eessä tohdi aikaa, minkälainen loppus on?" sekä toteaa: "Jeesus jos onsuuri sulle, aarre aihun armahin. Aartehestas maailmalle, tunnustaa sun täytyykin."

Esittelyä voisi jatkaa, sillä monet uskon keskeiset aiheet, kuten lunastus, rukous ja kiitos ovat mainitsematta.

Viimeiseksi vielä jokaiselle nuorelle (441): "Kun Herra kutsuu, usko Jeesukselle sun nuori elämäsi kokonaan. Hän johdattaa sun armon lähtehelle ja täältä vie sun taivaan kunniaan."

Hyvät nuoret, silloin kun teillä on hyvä muisti, opetelkaa mahdollisimman paljon ulkoa virsien ja laulujen sanoja. Kokemuksista tiedän, että elämässä tulee tilanteita, ettei kirjaa ole saapuvilla, mutta jolloin tarvitsee Jumalan sanaa. Itselleni tulee mieleen erikoisesti kaksi tilannetta: toinen sota-aikana yksin pimeässä kulkessani ja toinen sairaalassa liikuntakyvyttömänä ollessani.

Pirtti ja Pirtin aika Perintö eläväksi

Hyvä opistoväki, hyvät toveriilitolaiset.

Tämä tervehdys tulee Lounais-Hämeestä, Urjalan pitäjältä. Toista vuotta olemme jo täällä lapsuutemme koti- ja syntymäseudulamme asuneet. Tuntuu merkittävältä, neljän vuosikymmenen Pohjois-Karjalassa vietetyn rikkaan ja siunauksellisen ajan jälkeen palata lapsuutensa ja nuoruutensa muistorikkaille tanhuville. Olimme tottuneet Pohjois-Karjalan ja Kainuun elämäntapaan ja ihmisiin niin, että tunsimme itsemme lähes "oikeiksi karjalaisiksi". Täällä tunsimme itsemme aluksi vieraisiksi. Olivathan entiset ystävämmä ja tuttavamme täällä siirtyneet muualle, monet jo ajan rajan tuolle puolelle. Kuitenkin kyti mielessä se "jokin". Täällä tiesimme löytävämmä ne juuret, joista oimme lähteneet.

Olinhan jo ilomantsissa ollessamme suunnitellut ja elänyt aikojä, jolloin palaamme syntymäseudullemme. Tämän runsaan vuoden, jonka olemme täällä ol-

leet, olen tutkinut ja rakentanut kotikylääni sellaiseksi kuin se oli 60 vuotta sitten. Lapsuuteni kotikylä. Kylähän on näinä vuosikymmeninä lähes kokonaan purettu. Paljon on ollut työtä, aivan pieninkin yksityiskohdan, kaivon, vajon, veräjän, polun tai jonkin muun oleellisen asettamisessa paikoilleen. Työtä on myös antanut jonkun muistitiedon tarkistaminen ja jäljittäminen, ja työ jatkuu.

Runsa kaksi vuotta sitten vietimme opiston 40-vuotissjuhlaa. Yhtin silloin puhua ja kirjoittaa Pirtin puolesta. Se on sitä perinnettä joka on katoamassa. Nyt on vielä aika, jolloin on saatavissa talteen niitä tietoja ja tunteja, jotka liittyvät Opiston alkuaikojen historiaan. Historiahan tosin voidaan kirjoittaa dokumentteihin ja asiakirjoihin nojaten, mutta todellista perinnettä ei saada, jos eivät ne kerro tai kirjoita sitä, jotka ovat sen eläneet ja kokeneet.

Tuskinpa on maassamme toista opistoa, jolla on mahdollisuus säilyttää ja hoitaa sellaista perin-

töä, joka on Nurmeksens Opistola. Se on: Vanha Haikola, "Pirtti ja Pirtin aika".

Se on velvoite meille "vanhoille", antaa kaikki tietomme ja muistelmamme käyttöön. Nuorille se on velvoite hoitaa se perintö tuleville opistopolville.

Kaksi vuotta sitten oli ajatuksena, että opiston 50-vuotissjuhlin mennessä Pirtti olisi entisöitynä siihen asuun, kuin se oli opistoa siellä aloiteltaessa. Kirjoitin silloin asiasta Pirtin Viestissä ja toivoin että asia saisi tuulta siipiensä alle. En tiedä onko asia sen jälkeen ollut esillä missään yhteydessä.

Toveriilitolaiset: — Kun nyt koonnutte toveripäiville, pidätte toveriiliton kokousta, ottakaa asia esille. Uskon että asiaan löytyy myötiämieltä ja toimintatarmoa.

Siunausta kaikelle toveriilitoilaisille ja koko henkilökunnalle.

Yhteinen tunnustuslauseemme on edelleenkin: Meillä on lunastus.

Kaikkia teitä muistetaan:

Anna ja Osmo Urjanheimo

Kevään 1984 opiskelijat

KÄYTÄNNÖN LINJA

Asikainen Päivi
Hedman Sari
Honkanen Risto
Hotulainen Pirjo
Ihalainen Ulla
Juvonen Soili
Kankkunen Mari
Ollanketo Riitta
Pakarinen Sari
Roivas Paula
Santasärkkä Regina

Helsinki
Kuopio
Joensuu
Joensuu
Joroinen
Pyhäselkä
Kitee
Kangasala
Joroinen
Heinävesi
Rauma

VIERAIDEN KIELTEN JA MATKAILUALAN LINJA

Ahtkari Tiina
Ekholm Lenita
Hartikainen Eija
Hentilä Marja
Hiltunen Pirjo
Huurekorpä Tiina
Huusko Mervi

Piikkiö
Hanko
Kuopio
Vieremä
Heinävesi
Järvenpää
Lahti

Jeskanen Aila
Kallio Jaana
Kekäläinen Jari
Kervinen Sari
Kotilainen Leena
Kuosmanen Pirjo
Lampi Maarit
Liukkonen Riitta
Paasonen Jaana
Pöyhönen Maarit
Repo Kirsti-Liisa
Rissanen Merja
Rissanen Sinikka
Rissanen Sirpa

Ruottinen Helena
Salminen Jaana
Seppänen Anja
Siegfried Terhi
Tammensuo Marjo
Tanskanen Kirsi
Tassi Riikka
Valtonen Soili
Virnes Ulla
Virta Tuula

Kangasala
Jyväskylä
Tampere
Heinävesi
Rautalampi
Sankajärvi
Turku
Mikkeli
Asikkala
Siilinjärvi
Pirkkala
Kuopio
Nilsia
Lieska
Joensuu
Pirkkala
Kuhmo
Mikkeli
Lappeenranta
Joensuu
Seinäjoki
Puumala
Jyväskylä
Yliastro

Tilannekuva opistomme toveripäiviltä. Artikkelimme kirjoittaja Siiri Elma Tolvanen pitämässä puhetta.

Toveriliitto toimii

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton toiminta on kulu-neena toimintavuonna keskittynyt lähinnä loma-aittojen ja saarimökin vuokraamiseen ja Pirtin Viestin julkaisemiseen sekä perinteisten juhlien järjestämiseen.

Hallitus

Hallituksen puheenjohtajana on toiminut Timo Lukkari ja varapuheenjohtajana ja sihteerinä Sirkka Meriläinen. Vaaleilla valittavan hallituksen jäsenet olivat Pekka Lehikoinen, Viljo Pesonen, Kielo Jänönen, Niilo Kunnasranta, Maija-Liisa Petonen ja Sirkka Meriläinen. Opiston edustajina toimivat vs. rehtori Timo Lukkari- sen lisäksi apulaisrehtori Aune Surakka 31.7.1983 saakka ja apulaisrehtori Maija Liisa Pasanen 1.8.1983 lähtien. Rahastonhoitajana on ollut Vesa Kaskinen.

Juhlatoiminta

Toveripäivät järjestettiin marianpäivänä 20.3.1983 yksipäiväisenä. Toveriliiton vuosikokous pidettiin sunnuntaina klo 11.00 alkaen. Puheenjohtajana kokouksessa oli Toivo Salomaa ja sihteerinä Kyllikki Tiensuu.

Jumalanpalveluksen liturgina toimi Toivo Salomaa ja Kyllikki Tiensuu saarnasi, kanttorina oli Vesa Erkkilä. Kirkkokahvin jälkeen päiväjuhlissa puhuivat professori Kosti Huuhka, piirisihteerit Pekka Lehikoinen, rovasti Toivo Salomaa ja nuorisoneuvoston Teuvo V. Riikonen. SLEY:n musiikkiryhmä, joka oli ottanut nimekseen Vademecum, lauloi ja laulatti juhlan osanottajia. Toveriliittolaisia ja muita juhluvieraista oli päivän tilaisuuksissa n. 120. Innokkaimpia osanottajia näyttivät edelleen olevan opiston alkuaikojen opiskelijat. Viimeisten vuosikurssien toveriliittolaisia ei päivillä juurikaan tavannut.

Juhannusaaton kokkojuhla pidettiin opiston kesän kuntosuorittajien kanssa. Juhlavieraat toivat tervetulleiksi Timo Lukkari- nen ja lehtori Helvi Valkonen. Toveriliiton naiskuoro ja Nurmeksen orjalaisen ystävyysseuran puheenjohtaja Orjan kouluorkesteri esiintyivät. Yksinlaulua esitti Lotta Rantala ja toveriliittolainen Laura Kempainen lausui runoja. Rehtori Kyllikki Tiensuu piti loppuhartauden. Juhlan jälkeen sytytettiin kokko, jonka kurssilaiset olivat talonmiehiä Veli Nenosen johdolla

Opistolaisten kuoro esiintyi toveripäivillä treenaajansa Tuulikki Lukkari- sen johdolla. Laulavat opiskelijat vasemmalta lukien: Tuula Virta, Sari Hedman, Marjo Tammsuo, Soili Valtonen, Riikka Tassi, Paula Roivas, Päivi Asikainen ja Tiina Ahtikari.

rakentaneet.

Elokuun 12.-14 päivinä kokoontui jo viidennen kerran opiston toveriliittolaisia ja ystäviä viettämään viikonloppua Kuhmon seurakunnan leirikeskuksessa Paloniemessä. Viikonloppuun sisältyi myös lähetys- ja evankeliumijuhla Kuhmon kirkolla. Puhujina olivat pastori Antti Rusama, rovasti Toivo Salomaa, lehtori Helvi Valkonen ja piirisihteerit Pekka Lehikoinen sekä Kuhmon seurakun-

nan työntekijöitä. Tilaisuudessa tavattiin myös Japanin lähtetä Hilda Ahtonen, Hilda Piirainen ja Kaisu Piirainen. Toveriliittolaiset kokoontuivat myös Haminan evankeliumijuhlilla 2.7. radiojumalanpalveluksen jälkeen.

Matkailutoiminta ja rakentaminen

Loma-aittojen ja saarimökin vuokraustoiminta on ollut edel-

leen vilkasta. Kävijöitä on kulu-neena toimintavuonna ollut yhteensä 332. Majoitusvuorokausia kertyi kaikkiaan 1538. Osan taiv-kaudesta aitat olivat opiston perusoppilaiden opiskelijoiden asuina.

Loma-aittoihin laitettiin syksylä 1983 uusi peltikatto, koska vanha pärekatto oli jo niin laho ja sammaloitunut, että se ei pitänyt

JATKUU SIVULLA 4

Toveriliiton kokous vauhdissa. Puhetta johti entinen opettajamme Aune Orjala ja sihteerinä toimi Vesa Kaskinen.

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliitto r.y:n TULOSLASKELMA 1.1.—31.12.1983

VARSINAINEN TOIMINTA

Tulot		
Jäsenmaksut	3.960,—	
Lomamökkien tuotto	15.429,40	+ 19.387,40
Kulut		
Pirtin Viestin tappio	1.033,20	
Palovakuutusmaksut	598,—	
Ilmoituskulut	168,—	
Hallintomenot	575,70	
Stipendit	400,—	— 2.774,90
		+ 16.612,50

VARAINHANKINTA

Korkotulot	513,91	
Muut tulot	50,—	+ 563,91
MUUT KULUT		
Poistot		— 4.283,27
Ylijäämä		+ 12.893,14

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliitto r.y:n TASE 31.12.1983

VASTAAVAA

Rahoitusomaisuus		
Postisiirtotili	832,53	
Talletustili Op	5.491,—	
Saamiset	19.840,—	26.163,53
Käyttöomaisuus		
Rakennukset	71.581,—	
Kalusto	7.752,—	
Vaatevarasto	2.029,—	81.362,—
		107.525,53

VASTATTAVAA

Vieras pääoma		
Lyhytaikainen		
Siirtovelat		110,20
Oma pääoma		
Pääoma 1.1.	94.522,19	
Ylijäämä	12.893,14	107.415,33
		107.525,53

Nurmeksen evankelisen opiston ystävät ja toveriliittolaiset

Kuhmon Paloniemeen 10.-12.8.84

Kun suunnittelette kesän lomaa ja matkoja, niin lähtekääpä joukolla mukaan elokuun 10.—12. päiviksi Kuhmoon, jossa seurakuntamme leirikeskuksessa Paloniemessä jo perintein mukaan vietämme viikonloppua Nurmeksen opiston merkeissä. Leirikeskus sijaitsee noin 15 km Kuhmosta Kajaaniin (eteläpuolen kautta) kulkevan valtatie 200:n varrella. Tietä leirikeskukseseen on matkaa noin 1 km. Kajaanista päin tulevien on hyvä jäädä Paloniemen tiehaaraan. Tarvittaessa järjestämme kuljetuksen autoilla leirikeskukseseen.

Kuljetuksesta ja osallistumisesta ko. viikonloppuun olisi (käytännön järjestelyjen vuoksi) hyvä ilmoittaa ennakkolta: Kaija Pappila puh. 986-51268 tai Eevi Kyllönen puh. 986-50215.

Leirikeskuksessa on tiloja suurellekin osanottajajoukolle. Ontosen niemet, notkot ja saarelat ovat aivan käden ulottuvilla. Ruoka- ja yöpymismaksut ovat seurakunnan hallinnon määräämät. Sananselittäjäksi viikonloppu-aikeille ovat lupautuneet muiden

muassa raamattukoulun rehtori Väinö Uusitalo SLEY:stä. Kaikkien tiedämme, kuinka tämä Raamattu tutuksi työmuoto, jota Uusitalo vetää, on saanut mukaan myönteisesti innostuneen osanottajajoukon ympäri Suomen. Työmuoto leviää yhä laajemmalle. Uusitalon ohella mukaan ovat lupautuneet ystävämmme Toivo Salomaa ja Pekka Lehikoinen. Lähes varmasti tulossa on myös Hildurimme, tuo rakas Japanin ystävämmme, sekä Kaisu Piirainen, jotka molemmat henkilökohtaisesti tietävät, mikä on lähetystön arki, mikä sen tarkoitus — kutsumus, tarve saada lähtä työntekijäksi vieraseen maahan.

Innostavana hahmona olemme tottuneet näkemään joukossamme Helvi Valkosen. Tällä kertaa meidän on valitettavasti estynyt tule- masta mukaan. Sitä vastoin luulemme saavamme opiston työntekijöitä mukaan. Erityisesti toivomme rehtori Tiensuuta. Oman seurakuntamme työntekijöitä tulee myös mukaan sanan selittäjiksi. Samanaikaisesti Paloniemen puolelta ovat lupautuneet muiden

nassamme vietämme evankeliumijuhla. Sunnuntaiaamuna lähdemmekin yhdessä kirkkoon.

Me opiston käyneet varmaan muistamme, kuinka silloin opisto- aikana meille kaikille tuntui tavatoman tärkeältä opistohengen jälkihoito. Mielestäni juuri tällainen kokoontuminen yhteen lienee sitä jälkihoitoa.

Toivokaamme pyydellen Taivaan Isältä, että tulisimme mukaan nöyriin mieliin ja kuulevin korvin, jotta saisimme yhdessäolotamme parhaan hengellisen annin.

Pyydelläkäämme itsekin omaksi henkilökohtaiseksi vieras- ja parhaaksi neuvonantajaksi vierasta parasta, Herraa Jeesusta Kristusta, jonka nimen ympärille kokoontumme. Jumalan rauha, joka on kaikkea ymmärrystä ylempi, kätkeköön sydämeimme ja ajatuksemme Jeesuksessa Kristuksessa.

Opistolaisterveisin toveriliittolaisten puolesta

Taimi Haverinen

Opiston kesäkurssit 1984

18.—23.6. KUNTOKURSSI

Kurssin ohjelmassa liikuntaa, retkeilyä ja luentoja. Päivittäin on mahdollisuus harrastaa uintia, lenkkeilyä, ohjattua voimistelua sekä erilaisia pelejä ja satu- ja jytäjumppaa. Kurssi soveltuu myös perheille; lapsille järjestetään omaa ohjelmaa. Asiantuntijoina liikunnanoipettajat Raija Rantala ja Tellervo Tiensuu. Kurssiin sisältyy juhannusaaton kokkojuhla opiston rannassa.
Kurssimaksu 690 mk.

24.—28.6. MAALLIKOVASTUUN KURSSI "Ilman rovestia"

Kurssilla käsitellään mm. seuraavia teemoja: Maallikot kirkon voimana ja rikkautena. Miksi joka paikassa tarvitaan aina pappia? Maallikkovastuun raamatullinen perusta. Miten seurakunta löytää tiensä passiivisten jäsentensä luo? Maallikko raamattupiiriin vetäjänä. Onko maallikkoihin luottamista? Mitä seurakunnissa on tapahtunut "se löytyy"-kampanjan jälkeen? Maallikot nuorten kirkkojen toiminnassa. Ideoita lähetyspiirien toimintaan. Aktiiviset maallikot ja heidän tehtävänsä rovestin näkökulmasta. Opettajina kurssilla toimivat mm. DI Arvo Aho, lehtori Sisko Raitis, opettaja Pirkko Tuomisto, pastori Martti Laitinen, pastori Juhani Peltonen, sosionomi Liisa-Helena Kuittinen, piirisihteeri Pekka Lehikoinen, lääninrovasti Leevi Merikallio.
Kurssimaksu 625 mk.
Kurssin päätyttyä voidaan järjestää yhteiskuljetus valtakunnallisille evankeliumijuhlille Hyvinkäälle.

1.—7.7. PAASTOKURSSI

Kurssilla opetellaan henkistä ja ruumiillista hyvinvointia tuorempuusaan, hiljentymisen ja rentoutumisen merkeissä. Opettajana Lisi Suokkonen.
Kurssimaksu 975 mk. Tiedustelut opistolta tai Lisi Suokkoselta puh. 90-640774.

9.—13.7. RENTOUTUSKURSSI

Kurssilla opetellaan rentoutusta Finnmassage-menetelmän avulla sekä harjoitellaan muita rentoutusta edistäviä menetelmiä sekä hierontoja kotihierontaa varten. Kurssilla nautitaan kasvisruokaa. Opettajana Lisi Suokkonen.
Kurssimaksu 890 mk. Tiedustelut opistolta tai Lisi Suokkoselta puh. 90-640774.

14.—19.7. KARJALAISEN KULTTUURIN KURSSI

La 14.7. Siirtokarjalaiset ja heidän perinteensä nykysuomessa, FK Tapio Hämynen.

Su 15.7. Jumalanpalvelus Nurmeksen ev.lut.kirkossa. Vierailu Bomban talolla. Laila Karttusen Karjalaa suorittamat tekstiilikeraamatkat, tekstiilitaiteilija Riitta-Liisa Haavisto. Karjalainen ateria, karjalaisia piirileikkejä.

Ma 16.7. Talkoot. Iltapäivällä Oprin elämänsuostua kertoo oopperan Opri ja Oleksi ohjannut teat.ohj. Sakari Puurunen. Illalla kyykkäkilpailut.

Ti 17.7. Ekumeeninen retkipäivä:

- Nilsian Aholansaareissa Paavon pirtissä teatt.ohjaaja Sakari Puurunen kertoo Viimeisistä kiusauksista.
- Vierailaan Kuopion ortodoksisessa kirkkomuseossa.
- Osallistutaan kirkkoiltaan Alavan kirkossa: akateemikko Eeva-Kaarina Volanen, lausuntala, dipl. laulaja Helena Lanki, laulu, säestäjänä dipl. urkuri Erkki Tuppurainen.

Ke 18.7. P.J. Hannikainen — karjalainen säveltäjä, FT Reijo Pajamo. Paavo Ruotsalaisen oppilas Tuomas Piironen — Nurmeksen seudun evankelisuuden isä, opettaja Matti Hiltunen. Evakkotapailella koetua, kirjallista Laila Hietämies. Illalla osallistutaan Maaton kansa -näytelmän esitykseen Bomballa.

To 19.7. Ortodoksinen päivä: Kuolema Raamatun ja perinteen valossa, arkkipiispa Paavali. Lähtö Iltan praasniekkaan Ilomantsiin.
Kurssimaksu 900 mk ei sisällä retkimaksuja.

22.—31.7. KUVAKUDOSKURSSI

Kurssilla opiskellaan sommittelu-, väri- ja muoto-oppia sekä suunnitellaan ja valmistetaan kuvakudos. Opettajana tekstiilitaiteilija Laimi Rouhiainen.
Kurssimaksu 1.000 mk.

23.—27.7. ELÄVÄN RAVINNON KURSSI

Kurssilla pyritään opettelemaan laaja-alaista käsitystä ravinnon käytöstä. Opetellaan valmistamaan maukasta, helppoa ja herkullista luonnollista ruokaa soveltaen kasvisravintoa kaikille sopivaksi. Kurssin ohjelmassa on myös liikuntaa ja rentoutusta. Kurssi sopii lapsiperheille. Opettajana Lisi Suokkonen.
Kurssimaksu 890 mk. Tiedustelut opistolta tai Lisi Suokkoselta puh. 90-640774.

1.—5.8. IKONIMAALAUKSEN ALKEISKURSSI

Kurssilla perhdytään ikonin merkitykseen ja käyttöön sekä opiskellaan ikonimaalauksen tekniikkaa. Opettajana graafikko Tuula Murtola.
Kurssimaksu 675 mk.

Ilmoittautumiset kurseille viimeistään viikkoa ennen kurssin alkamista. Päivän runko-ohjelma: 8.30 aamupala, 9.00 aamuhartaus ja työskentelyjakso, 12—13 lounastauko, työskentelyjakso, 15.00 päiväkahvi, työskentelyjakso, 17.00 päivällinen. Vapaa-aikana mahdollisuus mm. uintiin, retkeilyyn ja lentopalloiluun sekä kurssilaisten toivomusten mukaan tutustumista pohjoiskarjalaisiin kohteisiin, kuten Bomba, Eva Ryyänenen ateljee-koti, Pielen Museo, Murtovaaran talomuseo, Koli, Pielen, Mujejärven erämaa-alueet. Kaikille kurseille voi osallistua opistolta asumatta. **Kurssimaksu** kattaa opetuksen, ruokailun (aamupala, lounas, päiväkahvi, päivällinen) ja majoittumisen, ei kuitenkaan liinavaatteita (liinavaatteita voi vuokrata opistolta) eikä retkien linja-automaksuja. Mikäli haluatte tutustua Pohjois-Karjalaan etukäteen, suosittelemme luettavaksi Opintoinfoiminnan keskusliiton julkaisemaa ja Elsi Komun toimittamaa kirjaa Pohjois-Karjala tutuksi.

Taakse ovat jääneet Nurmeksen hohtavat hanget

ja kuntokurssin kaikkinaisen anti. "Etelän" hiitolomalaisen mielen haikeus on vähitellen kuitenkin häitunut, sillä kevättä kohti han tässä ollaan menossa viuhkaa vauhtia. Ja se puolestaan tietää sitä, että kohta on edessä kesä — ja mahdollinen matkan suuntaaminen jälleen kerran Pohjois-Karjalaan.

Mutta mukavat muistot ovat tuolla jossain mielen pohjalla niiden helmikuisten latujen varsilta. Olen tässä mietiskellyt mikä se oikein panee palaamaan niihin tuihin maisemiin. Tuskin siitä voidaan syyttää vanhaan tuuttuun juuttumista, kakkautumista, koskapa kaikenikäiset kurssilaiset tulevat mukaan yhä uudestaan. Talo ja sen ihmiset, tunnelmat ja tunteet, tutuiksi käyneet ja ylen mukaviksi todetut ovat kai tärkeinä tekijöinä. Osana vaikuttaa myös ohjelma, jonka parissa vielletään hetket "ilman suksia", sen hengellisen ja henkinen anti tuon kehon kunnon kohottamisen lisäksi. Ja kokonaisuus — kurssi, kurssittajat ja kurssitettavat — nehan kaikki yhdessä luovat tuon "hengen".

Me siis hiihdimme ja laskettelimme kukin taitojensa, halujensa — ja voimiensa mukaan. Aamun raamatuntutkistelun äärestä — löysin jälleen ilokseni Sananlaskut — oli hyvä siirtyä kehon vahvistamiseen vaikkapa puuron ja mustaherukkahillon avustuksella, ah, niin hyvää. Sitten aamun tietoisu vaikkapa 10-vuotiaasta Nurmeksen kaupungista, Topeliuk-

sesta historioitsijana, ihannevaltiosta, satukirjailija Kaarina Helakista tai karkauspäivään liittyvästä todesta ja tarusta. Ja sitten saattoikin lähteä ladulle koettelemaan voimiaan. Saunomista, ruokaa — miksi oikeastaan kysytään toivomuksia ruuan suhteen kun ei toivomisen varaa ole, surku vain omaa yötärölinjaa — mukavaa yhdessäoloa ja iltahjelmaa sekä tietenkin myös "rentoilua".

Ihan oman kiitokseni haluaisin taas kerran sanoa kouluneuvos M.O.K:lle tällä kertaa Topeliuksesta historiantarkoitajana — tähän väliin leikkimielinen ajatus palamiseksi "satusetäänkin" — ja siitä tarusta ja todesta ja vähän Kyöpellivuoresta, joka sitten saataakin olla jollekin melkein päratilla. Ja kiltos myöskin Seija Rantaselle Muumimaailmasta. Esityksen innoittamana päätin jälleen kerran lukea Muumilaakson maraskuun — ja muutkin Muumit — herkutella ja rakastua uudelleen Nuuskamaukukseen, ja muistaa kaikki tärkeät "sivuhenkilötkin" — ennen muita Ruttuvaarin, "joka oli kamalan vanha ja unohti helposti asioita" — jopa oman nimensäkin. Mutta "On vähän surumielistä unohtaa muiden nimet, mutta vain mukavaa kun saattoi unohtaa oman nimensä". Terveisiä Ruttuvaarille, jos joku sattuu tapamaan hänet jossain Kohtavaaran rinteillä.

Keväturinkoisin terveisin

Ruttumuori

JATKOA SIVULTA 3

A

kunnolla vettä. Saarimökin jäiden rikkoma laiturin on myös korjattu. Uuden mökin rakentaminen on myös edistynyt jonkin verran. Pohjatytöt on jo tehty ja puutavara hankittu ja kuljetettu saareen. Rakennusurakoitsijaksi suunniteltiin ammattikurssikeskuksen oppilaita, mutta nämä suorittivat vain remonttityötä, joten täytyy löytää toinen rakentaja. Mökkiin on suunniteltu sähkölämmitys. Sähkösuunnitelma kuitenkin vielä puuttuu.

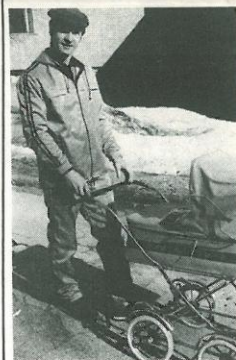
Pirtin Viesti

Pirtin Viesti on edelleen ilmestynyt kolme kertaa vuodessa. Paavo Kukkonen on toiminut edelleen päätoimittajana. Lehdellä on varsin keskeinen asema opiston ja toveriliiton tiedotuskanavana. Juttujen tarjonta voisi tosin olla runsaampaa. Ehkäpä toveriliittolaiset voisivat kaivella pöytälaatoista vanhoja valokuvia tai muistilokeroistaan opistoaikeiden tapahtumia ja kirjoitella niistä lehdelle toimitukseen. Nykyisellä opistoväelläkin on tuki parantamisen varaa yhteiseen julkaisuun me kirjoittamisessaan.

Talkoot ja talous

Toukokuussa pidettiin talkoopäivä, jolloin siistittiin aittojen ja saarimökin ympäristö kesäkauden edellyttämään kuntoon. Talkooväki muodostui pääosin opiston omasta väestä ja aivan lähimmistä naapureista.

Toveriliiton taloudellista tilannetta voidaan edelleen pitää hyvänä. Loma-aittojen kattaminen ja uuden saarimökin puutavaran hankinta voitit tehdä ilman lainan ottamista. Tosin rakennustyön edistytessä jouduttaneen turvautumaan myös vieraaseen pääomaan.

Viime numerossa kerroimme uudesta talonmiesperheestämme. Koska juttuun oli pujahtanut virhe, kerromme uudelleen Alatalon perheen nimet: Elna, Olavi, Anna-Kaisa(10), Leena(8), Hanna-Maija(3) ja Pekka(4 kk). Kuvassa Olavi-isä ja Pekka tarkkailemassa kevään tuloa opiston asuntolan edustalla.

Pirtin Viesti

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliitto r.y:n julkaisu.

Kolme numeroa vuodessa.
Tilausmaksu 15 mk.

Päätoimittaja:

Paavo Kukkonen

Valokuvat:

Paavo Kukkonen

Osoite:

Opisto, Linja 1/12, 75500 Nurmeksen
Puh. 976-30007, 30012
Postisäntötili Ku 82253-4

Painoasu:

Nurmeksen Kirjapaino Oy
Offsetrottaatio — 1984